

UvA: LINK MET

In de serie Facultatief portretteert *Mr.* komend jaar iedere maand een van de tien juridische faculteiten in Nederland, met de nadruk op de masterfase. De Universiteit van Amsterdam behoort tot de oudste en grootste universiteiten. De juridische faculteit biedt een grote variëteit aan masteropleidingen, waarvan veel (ook) internationaal.

DOOR HENRIETTE VAN WERMESKERKEN FOTO'S CHRIS VAN HOUTS

DE PRAKTIJK

“Onze faculteit onderscheidt zich doordat wij vanaf dag één het worden van jurist centraal stellen”, zegt André Nollkaemper, decaan van de juridische faculteit van de UvA. “Je doet rechten met de bedoeling een juridisch beroep te gaan uitoefenen. Dat is het uitgangspunt. Vanaf het begin krijg je te maken met de beroepspraktijk en leer je concreet met het recht om te gaan. Natuurlijk kun je ook na een rechtenstudie bij de UvA nog alle kanten op, maar wij kiezen ervoor om de student niet alleen algemeen juridische vakken aan te bieden, maar direct de link met de beroepspraktijk te leggen. Deze keuze heeft consequenties voor de onderwijsmethoden die worden toegepast, zoals oefenrechtbanken en Law Clinics. Een uit de Verenigde Staten afkomstige onderwijsvorm waarbij studenten in groepjes werken aan concrete dossiers, die vanuit de praktijk worden aangeleverd.”

Een groot deel van het docentenkorps, met name in de masterfase, bestaat uit mensen die ook in de praktijk werken, aldus Nollkaemper. Zij zijn bijvoorbeeld de helft van de tijd advocaat. In veel van de masteropleidingen kunnen studenten meedoen aan Moot Courts, bijvoorbeeld op het gebied van commerciële arbitrage en internationaal handelsrecht. Vorig jaar won het team van de UvA de nationale ronde van het Philip C. Jessup International Moot Court, de grootste en oudste internationale Moot Court competitie.

Meer dan 550 faculteiten uit tachtig landen doen daaraan mee. Zulke op de praktijk gerichte onderwijsvormen worden aangevuld met vakken waarin studenten wordt geleerd juridische vraagstukken wetenschappelijk te onderzoeken.

ARBITRAGE

Nollkaemper, decaan sinds mei 2016, is een echte wetenschapper. Hoogleraar internationaal publiekrecht, directeur van het Amsterdam Center for International Law, lid

Decaan André Nollkaemper

van het Permanente Hof van Arbitrage in Den Haag, president van de European Society of International Law en lid van de Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen. Een bijzondere bijbaan is die van extern volkenrechtelijk adviseur van de minister van Buitenlandse zaken. “Nollkaemper is dan ook een van de beste hoogleraren internationaal recht van Nederland”, vindt Joaquim Roodheuv

heuv, die in 2016 afstudeerde aan de UvA en nu een LLM doet in Cambridge, Verenigd Koninkrijk. “In de Cambridge Book Store kom ik zijn boeken tegen. Tijdens mijn studie in Amsterdam vond ik veel vakken en richtingen interessant. Ik koos internationaal publiekrecht als masteropleiding, omdat ik mij wilde verdiepen in International Investment Law en Investment Arbitration.”

“Dat laatste gaat over geschillen tussen een staat en een investeerder, begint hij enthousiast uit te leggen. “Staten verplichten zich via bilaterale verdragen bijvoorbeeld over en weer om buitenlandse investeerders op dezelfde manier te behandelen als investeerders uit het eigen land. Daarbij wordt vastgelegd dat eventuele conflicten via arbitrage beslecht zullen

worden. Bijzonder daaraan is dat staten tevoren niet weten welke buitenlandse investeerders een beroep op de mogelijkheid tot arbitrage zullen doen. En omdat de buitenlandse investeerder de arbitrage aanhangig maakt, weet de staat pas op dat moment wie zijn wederpartij is. Bovendien vindt de arbitrage vaak op basis van internationaal recht plaats – het bilaterale verdrag, maar nationaal recht kan ook van toepassing zijn.” Naast Investment Arbitration heeft Roodheuv ook International Commercial Arbitration gevolgd. “Dat is arbitrage zoals de meeste mensen die kennen: tussen commerciële partijen onderling.”

“ONZE FACULTEIT
ONDSCHIEDT ZICH
DOORDAT HET
WORDEN VAN JURIST
VANAF DAG ÉÉN
CENTRAAL STAAT”

BEKENDE ALUMNI

- Gerard Spong, advocaat
- Humberto Tan, televisiepresentator
- Lodewijk Asscher, politicus

MASTEROPLEIDINGEN

De faculteit biedt twintig masteropleidingen aan, waarvan de helft uitsluitend in het Engels wordt gegeven. Het grootste deel van de masters staat open voor iedereen die

de bachelorfase heeft afgerond, de zogenoemde doorstroommasters. Daarnaast zijn er selectieve masters, al dan niet internationaal, waarvoor speciale eisen gelden. “Dat kan om inhoudelijke kennis gaan, maar ook om het niveau van het Engels”, zegt Nollkaemper. “We bieden bijvoorbeeld samen met de Columbia Law School in New York de masteropleiding International Criminal Law aan. De helft van de studenten stroomt in vanuit New York, de helft vanuit Amsterdam. Deelnemers volgen het programma een half jaar in Amsterdam, gevolgd door een half jaar in New York.”

Ook zijn er tweejarige Research Masters – Public International Law en Information Law – voor degenen die zich al dan niet aan een universiteit met (promotie-)onderzoek gaan bezighouden. Ook dat zijn selectieve masters. “Het is *research-based* onderwijs, dat wil zeggen dat het onderwijs wordt gebaseerd op recent onderzoek en dat studenten daadwerkelijk meedoen aan onderzoek via traineeships”, legt Nollkaemper uit. “Vaak op internationaal- en Europeesrechtelijk gebied.”

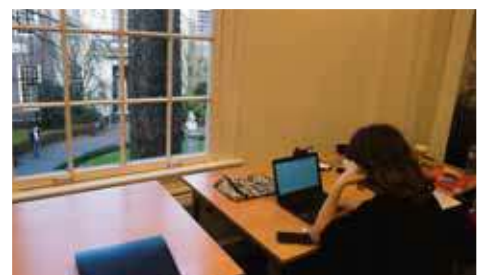
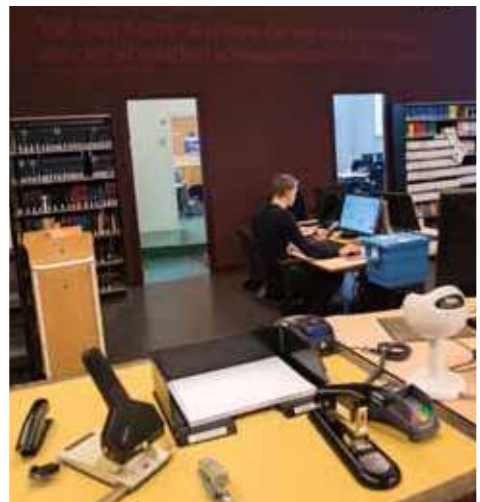
Een tweetal masteropleidingen wordt samen met de Vrije Universiteit aangeboden: de andere Amsterdamse rechtenfaculteit. Dat er twee universiteiten in één stad zijn vindt Nollkaemper geen enkel probleem. “In New York alleen al zijn acht volwaardige Law Schools, dus twee is

echt niet te veel voor een stad als Amsterdam. We streven ernaar overlap te voorkomen, en we kijken waar we kunnen samenwerken.”

VRIJHEID

De faculteit is erg internationaal georiënteerd. “Een groot deel van onze masterstudenten komt uit andere landen”, zegt Nollkaemper. “Ook worden onze masterprogramma’s bovengemiddeld gevolgd door zij-instromers. Dat heeft vast ook te maken met de aantrekkelijkheid van Amsterdam als stad. Het levert een interessante studentenpopulatie op.”

Het internationale karakter van de UvA uit zich ook in de goede contacten die er met andere universiteiten zijn. Zo heeft de faculteit uitwisselingsovereenkomsten met veel top-tien-scholen uit de VS, zoals Columbia Law School, Michigan Law School, en Georgetown in Washington DC. De drempel om een tijd elders te studeren is laag. Roodhevel studeerde een semester aan de New York University School of Law. “De UvA heeft sterke banden met universiteiten in onder meer de USA, Australië, China, Nieuw Zeeland, Zuid-Afrika, en Europese landen VI Duitsland, Spanje en Italië”, weet hij. “Er zijn allerlei mogelijkheden en veel studenten maken daar gebruik van. De uitwisseling heeft er bij mij toe geleid dat ik deze extra LLM in

FEITEN & CIJFERS

Universiteit opgericht: 1632 (Athenaeum Illustre)
 Aantal studenten: 31.000
 Aantal medewerkers: 4700
 Aantal studenten rechtenfaculteit: 3700 (zo'n 1400 masterstudenten)
 Aantal medewerkers faculteit: 400

Cambridge ben gaan doen.” In Cambridge vindt hij nog meer vrijheid dan hij in Amsterdam gewend was. Studenten kiezen, geheel vrij, vier vakken uit het totale aanbod van 39 vakken. Die vrijheid is belangrijk voor Roodheugel. “Dat past in mijn idee van zelfstandigheid binnen de academische vorming. In Amsterdam is het zo ver nog niet, maar daar is voor Nederlandse begrippen ook veel vrijheid binnen het grote aantal masteropleidingen. Bij Public International Law betekende dat concreet dat 24 van de 60 studiepunten vaststonden. Voor de rest was je helemaal vrij om te kiezen.”

STUDIEVERENIGINGEN

Het grootste deel van de masteropleidingen kent een studievereniging. Die organiseren lezingen en andere bij-

eenkomsten, borrels, kantoorbezoeken, reizen en meer. “Ze spelen een grote rol bij de community-sfeer”, vindt Nollkaemper. “De verenigingen maken een belangrijk deel uit van de facultaire gemeenschap. Ze worden dan ook gefaciliteerd door de faculteit, onder andere door financiële ondersteuning voor evenementen en ruimte binnen de gebouwen van de faculteit.” Zo organiseerde M.P. Vrij, de strafrechtelijke studievereniging, in december 2016 samen met de vkgroep strafrecht een debat over de zaak-Wilders.

Er zijn veel contacten met advocatenkantoren. Via docenten, die een deel van de tijd advocaat zijn, en via de al eerder genoemde Law Clinics waarbij studenten aan ‘echte’ zaken uit de praktijk werken. Twee goedlopende clinics zijn de Amsterdam International Law Clinic en de Clinic Informatierecht, aldus Nollkaemper. Deze horen bij masteropleidingen. “Studenten werken alsof ze professionals zijn. Ze leren door te doen. Dat zorgt voor meer betrokkenheid en meer grip op de stof. Zo leer je het meest.”

Voor Roodheugel breekt later dit jaar het échte professionele leven aan. Na (studenten)stages bij verschillende advocatenkantoren solliciteerde hij, voordat hij naar Cambridge vertrok, bij De Brauw Blackstone Westbroek. En werd aangenomen. “Heel prettig om een extra LLM te doen met een contract op zak”, vindt hij. ■

